

IN NIKOMUR NISMO DOLŽNI POJASNILA!

... vas zadolžujemo, da pojasnila preberete :)

Pojasnilo 1

Zlikovci13. To je ime. Uporabniško ime. Bilo nam je predlagano in sprejeli smo ga. To se pravi posvojili. Obstaja tudi geslo. Tega smo si izmislili sami. Nekdo med nami. Tega in nekoga vam tu ne izdamo. Nismo tovrstni izdajalski zlikovci. V prvem letniku smo postali delni založniki, delni ustvarjalci, delni potrošniki vsega, kar se znajde pod tem imenom in za tem geslom. In marsikaj se tam znajde. In tudi marsičesa se tam ne najde. In tudi marsikdo se tam ne znajde. Ta elektronska poštna postojanka je sestavni del našega študija. In njeno ime se je oprijelo tudi nas. To smo mi. Študenti 4. letnika likovne pedagogike na pedagoški fakulteti univerze v Ljubljani, leta 2013 - Zlikovci13.

Pojasnilo 2

Poizkušamo (okušamo) zaključiti prvo stopnjo našega študija po bolonjsko. Smo prvi. Pred nami ni uspelo ali spodletelo še nikomur. Uspeh se dosega z zapolnjenimi prazninami indeksa, s poravnanimi obveznostmi do fakultete, z vrnjenimi knjigami, s spisanimi in zagovorjenimi diplomskimi deli. Uspeh prinaša 6.2 stopnjo izobrazbe in naziv profesor/profesorica likovne pedagogike (UN). Uspeh je uspeh, a z uspehom ni prav veliko za početi. V osnovnih in srednjih šolah postanemo zaposljivi z zaključitvijo drugostopenjskega magistrskega študijskega programa. In ta program se zaenkrat še ne izvaja. Morda prihodnje leto, morda plačljiv, morda bolj dosegljiv boljšim kandidatom. Morda v hitenju izgublamo dneve, da ne bi izgubili leta, ki je ali bo vendar morda izgubljeno in morda sploh ne bo nič iz ali od tega,... morda... tu je veliko morda... Morda o tem bolj malo vemo in spet morda (si) v tem nismo edini. Ah ja. Smo v situaciji in tu ni veliko morda.

Pojasnilo 3

Smu v situaciji in spremljamo situacijo okoli nas. In situacija nas. In nas je našla in ponudila možnost razstave. V tej situaciji nismo sami. Tu je še glava, ki skrbi, da nismo brezglavi, smo prej skupaj z njo svojeglavi. In šteje, da se dnevi od dneva, ko nas je situacija ulovila, do dneva, ko nas bo izpustila in se bo razstava otvorila, preštejejo v 40. In zdi se, da to nekaj šteje, v situaciji, kadar šteje. In spet se zavemo, da morda o tem številno malo vemo. Da se pomenljivo nahaja v marsikaj - da že svoje število težko preštejemo in da je to skorajda nepomembno, saj v kresanju ali bolj iskanju misli, mnenj in stališč ter povezovanju tega v nekaj skupnega, vrednost kateregakoli dobljenega števila neprestano niha med malo in veliko. In medtem spoznavamo, da se utrinjanje idej včasih nevarno približa utrujanju idej. In morda to niti ni tako slabo - veliki utrujenosti ob ugodnem razpletu dogodkov sledi velik počitek, temu pa prijetna spočitost.

Pojasnilo 4

Uuu. Utrujeni smo. Se zdi neprestano. In smo poskusili s počitkom. Nekateri v upanju, da prinese dobro jutro in ne zore živih mrtvecev, nekateri ne v tem upanju. Odločili smo se za nekakšno zimsko spanje in sanje. Saj kakor ne moremo živeti zunaj tega, kar se kaže kot realnost, prav tako z življenjskim ritmom budnosti in spanja niti sanjam ne moremo ubežati. Tudi kadar ne vemo zanje.

Pojasnilo 5

Naš počitek, sanje, in (ne)spomin nanje naj bi nastajali za nič – nič - šestimi vrati. Neznanke o tem, kako bi svet stlačili v koncept in zamisel v likovno delo, smo tako skušali reševati v razsežnosti kiparskega. In ta razsežnost je razsežna. In v tej razsežnosti se razsegajo predvsem tridimenzionalne oblike. V tej razsežnosti smo skušali poiskati tako, ki bi lahko sprejela razsežen počitek.

Pojasnilo 6

Od zamisli do oblike, se je misel sprehodila v (po-)misli o razsežnostih prostorskega in časovnega. In zamislila se je nad obliko kot strukturo v prostoru, kot njegovo omejitvijo, kot omejenostjo vanj. Kot o nečem nekaj, kar se opazovalcu v nekem trajanju zaznavanja lahko kaže v utvari o svoji navidezni nespremenljivosti; kot o nečem nekaj, kar tako lahko povzroči izgubo zavesti v zavesti o teku časa. V obliki ustavljeni čas, čas vstavljen v obliko. Hm. Misel zavesti in zamisel zvesti v obliko, ki daje času čas in prostor. Iskali smo obliko zasnovano v mislih o počitku, trajanju, minljivosti in večnosti. In jo našli. In si njeno idejo po zlikovsko prisvojili.

Pojasnilo 7

Vedeli smo za obliko, vedeli smo za počitek, vedeli smo, da bi ga radi podarili utrujenim idejam in mislim. In teh je na pretek. In vendar, ena med njimi se dela bolj utrujena in bolj kakor ostale utrujajoča prijateljica vseh nas. In zdi se, da bolj kakor ostale, v svoji stvari, še mnoge druge sorodne in ne take (za)misli lahko spravi – in tako med nami, diplomsko delo se ji pravi. A naša misel je likovna misel, njeno mesto obstoja pa likovno delo. In zanj še nismo vedeli.

Pojasnilo 8

Začeli smo s spravljanjem oblike v podobo. Se vsak po svoje ukvarjati z oblikovanjem večdimenzionalnega predmeta, forme, skulpture, objekta. Izražati se po kiparsko – z upoštevanjem vsebin iz obsega, kamor likovno-teoretično znanje posega – tega med v in o čemer in s čimer se pametno dela. Nasploh z uporabo in načinom obdelave nekega materiala, z mislijo na to, kar je, kar omogoča in česar ne, s pozornostjo do svetlobe in sence, s sestavljanjem različnih struktur in tekstur, volumnov, votlega, praznega in polnega prostora, z urejanjem odnosov med deli in celoto, z velikostjo, s kontrasti, z itd., itd. In zna biti, da kadar se pametno dela tudi z zanemarjanjem nekaj tega vsega. Je tavanje v iskanju težišča med kaj in kar bi, kar lahko, kar se da in kar zmoremo. Tavanje tja, kamor se z-najde ne/-vse-mir za-malo-s-misel na-ravno-težje in ne-ravno-težje.

Pojasnilo 8

In tako (obo)tavajoč-e smo izdelovali žare. Posode za naša še ne ustvarjena, vendar že upepeljena diplomska dela. Upepeliti zamišljenino, tako je bilo zamišljeno. Bili smo nekako prepričani, da si tega želimo. In bili smo precej prepričani v neobstoj teh diplomskih del. Vendar je tu njihov pepel in tu so žare. Za spomin nanje. Spominjati se nečesa, česar nikoli bilo ni in česar sedaj, ko je že upepeljeno, tako si mislimo, nikoli več ne bo. Pravzaprav urne varujejo neobstoj. Varujejo nič. Lahko si mislimo, da so posode za-nič. Lahko si mislite, da smo skušali narediti zanič vrče in prav lahko si mislite, da bi nam pri tem težko spodletelo.

Pojasnilo 9

In naše žare so postale. So del razstave. So del galerijske drame. Ta je neke sorte (svojega) pojava, odetega v prostor, kjer resničnost zamre, kjer umre, se rodi, uredi, redi in včasih izrodi marsikaj in umetnost. In to je šele čudne sorte reč. Je tudi take sorte pomenljiva reč, ki svetno in posvetno precejkrat zameša, se z religijo nasploh rada družijo in si včasih celo na njeno mesto drzne stopiti. Nastopiti. Nastopanje, ja, ima tudi kar precej rada. In prenekateri nastopač njo. Pa to in tu ni samo to. Je tudi tam in tisto. Tam je Galerija Pef, ki je obenem tudi avla, ki se ji, kot se pravi, tudi peskovnik pravi. Tisto je zamisel v zamisli peskovnika. Je tisto tam, ki se da(je) gledati zviška. So žare, so objekti je več in nič-več. So in je (iz) reči in (v) stvari.

Pojasnilo 10

In tu smo tam med rečmi in stvarmi, med reči in ustvariti, med rečenim in storjenim. Ob ustvarjenem. Ob objektih in njihovem izrekanju. Ustvarjen z zamisljivo si objekt pri svojem stvarjenju po svoje lahko-miselno privzame svojo lastno zamisel. Razstavljen se odkriva gledalcu, ki ga odkriva in odkrito razkrije oba. Spoznavamo, da je objekt možnost soobstoja večih misli in reči v isti stvari. In da se umetnostni objekt lahko v vsem tem, o tem tudi laže. Da si kdaj dovoli prinašati nezaresno, da bi lažje prenašali resno, in da je kdaj njegova edina resnica iskrenost v prevari. Da je površen in da-je sum v notranje. Da ne prenaša le informacije, temveč tudi izraz. Da se gre tu in tam tudi za čute in občutke. In predvsem, da je objekt tudi stvar, ki nabira prah in da tam kjer stoji prahu ni. Itd. In tako - anything goes tako. Mi o nič, objekt o vsemu in str(e)meči gledalec o nekaj. In smo in gremo.

Pojasnilo 11

In tako. V štiridesetih dneh. Na konec poti do razstave. Ne pa do konca razstave. In tako. Včasih bi lahko bilo, da je to, kar sanje spreminja v saje in saje v sanje, samo pomota. In tako. V štiridesetih dneh bi lahko bili tudi na polovici poti potovanja okoli sveta. In tako. Si želeli odpraviti po smeh in se veseliti presledka. Tako. To lahko ne bi bila pomota.

Pojasnilo 12

O in še študiramo. Študiram o likovnem in o pedagoškem. Študiram o tem, kar vemo, študiramo in morda vemo, da je včasih nujno pozabiti na vedenje, da bi lahko dali vedeti drugim. In si zlikovno zlikati (z)likovno volno. Zlikovci, z – lik – ovci; z, lik in dve ovci; zli-k-ovci; zli-kovci; zlik – ovci; zl-ik-o-vci; ... ah, kdo bi vedel... neki slovar nas ima za mladostne... in nas sumi obiranja češenj...mladi in obiranja češenj sposobni... no, samo, da ne mladi in nemirni ... to ne-bi. Potem bi raje budilko.

Zlikovci13, študentje 4. Letnika likovne pedagogike 2012/2013

Pojasnilo 13

Študij likovne umetnosti in tudi kiparstva ni zgolj ukvarjanje s produkcijo, tisto obstoječo in lastno, temveč je neprestani komentar. Sodobna umetnost nasploh ni več "lepa umetnost" ampak predvsem komentar. Zato se zdi logično, da je razstavljanje prav to, če je le živo, zdravo in recimo budno.

Zakaj študent-ka v zadnjem letniku študija opusti vse, kar je naredil-a do trenutka, ko je dobil-a priliko za samostojno razstavljanje in želi narediti vse na novo? Zato, ker ni pripravljen-a samo ob strani stati.

Zadnjih štirideset dni je bilo zelo aktivnih. Delali smo razstavo in vse kar sodi zraven, ne "stvari za oceno". To je pomembno vedeti.

Mirko Bratuša, izr.prof.

ZAKLJUČNA KIPARSKA RAZSTAVA 4. LETNIKA LIKOVNE PEDAGODIKE

Razstavlajo:

Vesna Bat

Kristina Božič

Špela Cigoj

Barbara Gantar

Sergeja Gartner

Sabina Hašič

Uršolina Horvat

Mojca Jeram

Alja Košar

Rok Kovačević

Anja Lautar

Sara Mihalič Deškovič

Karin Mugerli

Tjaša Pfajfar

Ana Pugelj

Erika Razpet

Anja Rogelj

Anđelija Samardžija

Nina Simonovič

Sara Slapar

Anja Škulj

Maša Tratnik

Aleksandra Zalokar

Daniela Zupan

Iris Plešnar